

Layihənin istiqaməti: Azərbaycanın dövlətçilik tarixinin, milli adət-ənənələrinin, elm və mədəniyyətinin təbliği

№ 139 (1747) 27 iyul 2018-ci il

YAXŞILAR HƏMİŞƏ DÜŞÜR YADIMA

Bu dünyada hər kəsin öz ciğiri, öz yolu olur. Enişli, yoxusu lödəngələrdən, dolanbaclardan ötən, bəzən daşlı-kəsəkli, bəzən də hamar səthlərdən keçən ömür yolu, tale yolu... Bu yoluñ dəyəri, qiyməti silinməz izlərlə, ömrə vurulan naxışlarla ölçülür. Taleini aqidə saflığı, məfkurə paklığı yolunda yürüdən insanların tale kitabları rəngarəng naxışlarla bəzənir. illah da haqq nurnuda yolçuluq edənlər ulu sözün ovsunu na sehrlənib uca söze tanrı kimi tapınırlar. Ömrü boyu sözlə nəfəs alıb sözə qızınanlar.

Mənçə, belə bir ömür yaşamaq hər kəse nəsib olmayan tanrı bəxşisi, tanrı qismətidir. Haqqında danışdığım, özü ilə tanışlıqdan önce sözünü, imzasını tanıdığını, söz adlı sənətin əsil yolcusu da belə xoşbəxt insanlardandır.

Bəlkə bu da tale işi, illahi qisməti idi ki, əvvəller yaradıcılığını həm mət-

buat, həm də radio dalgalarından həveslə izlədiyim, dilinin sadəliyi, üslubunun səlistiliyi, təbii və axıcılığı, həmçinin sujetqurma məhərətinə heyran olduğum Azərbaycanın Əməkdar jurnalisti Aydin Tarverdiyevle bir kollektivdə həmkar olub işləyəsi oldum.

Aydın müəllim qələmin ovxarını iti saxlamağı bacaran, hissi-duyunu safqliqla ehtiva edən, pafosdan uzaq dolğun və sərrast qələm sahibidir de-səm, yanılmaram.

Əlbətə, sadaladığım meyarlar onun peşəkarlığı, jurnalist sənətinin sirlərinə, texnikasına dərindən bələd olması ilə yanaşı mənəvi zənginliyindən, insani keyfiyyətlərindən irəli gəlir.

İllərin çöhresinə saldığı əyri-üyrü şirrimlər onu bir az da dəyişib, kövrək-ləşdirib. Gəncliyini hardasa işlədiyi otaqda, yazdığı yazınlarda axtarır sanki. Birdən yadına düşür ki, gənclikdən qocalığa gedən yoluñ tən ortasındadır.

Gözləri yaşarır, yazmaqdan barmağında dügün bağlanmış qələmin yerini ovuşdurur. Sesi titrəyir, ağacdən indicə qopacaq payız yarpağı kimi... Göylərə nəzər salır. Birdən qeyri-ixtiyari xəyal burulğanında çababayır, geri dönməyəcək gəncliyinin, itiridiyi dostlarının, sirdaşlarının xiffətini çekir. Sonra aram-aram söze başlayır. Ömrünün 20 ilini Naxçıvan Dövlət Radiosuna, 26 ilini "Şərq Qapısı" qəzetiñ inkişafına həsr edən 72 yaşılı qoca jurnalistimiz... "Uzun illər qəzetdə işləyən, imzası ilə tanınan bir adamın bir-dən-birə radioda işləməsi çox çətin idi. O vaxt rehmətlik şair, Əməkdar incəsənət xadimi, gözəl insan Elman Həbib məni radioya dəvət etdi. Doğrusu çətinliklərim az olmadı. Radio dili tam başqadır. Qəzet dili isə bir başqa. Bir müddət radioya alışa bilmirdim. Sanki qələmim kəsərdən düşmüdü. O vaxt dadıma radioda işləyən əməkdar jurnalist Məlahət Allahverdiyeva çatdı. Dedi ki, "Aydın, sən qəzet dilin-

dən çıxa bilmirsən, bir az səy göstər". Mənə köməkliyini də əsirgəmədi. Rəhmətlik Tofiq Rüstəmov var idi. Bildirdi ki, reportaj hazırlayıb. Həm də məndə yaxşı alınır. Beləcə, təcrübəli jurnalistlərin dəstəyi ilə işə alısdı. "Yurd yerləri", "Gerçəklilik", "Kənd həyatı" adlı verilişlər hazırladı. Çalışdım ki, verilişlər bir-birini təkrarlaması. "Yurd yerləri" verilişində tarixi mənbələrə, arxiv materiallarına istinad edirdim. Burada adət-ənənələrimizi, ulu babalarımızın müdrik kəlamlarını, yaşayış şəraitini radio dili ilə dinləyiciləre çatdırıldım. Qərbi Azərbaycandan - tarixi ata-baba yurdlarından deportasiya edilmiş insanları studiyaya dəvət edir, başlarına getirilən müsibətlər ilə dinləyiciləri xəbərdar edirdim. Təsəllim o olurdu ki, zəfəri qazanmağımızın ilkini birliyimiz, orduya inam hissımız tutur. İnşallah, onların köməkliyi ilə torpaqlarımız geri alınar, yurdunuza dönersiniz deyirdim. Belə verilişləri ürək ağrısı ilə hazırlanırdı. Jurnalistika mənim heyatım olub. Doğma qəzetimiz "Şərq qapısı"nı da unutmamışam. Radioda efi-rə verdiyim materialı qəzet variantında oxuculara çatdırmışam.

Mən bu gün qürur hissi keçirirəm ki, davamçılarım sənətin incəliklərini dərindən öyrənir, maraqlı, yaddaqlan verilişlərə günün nebzini tuturlar. Təqədə çıxanda rahat çıxdım. Çünkü gələcəyin jurnalistlərinin yetişməsində mənim də payım olub. Zənnimdə yanılmamışam da. Bağban əkdiyi bağla öyündüyü kimi, mən də yetirmələrimlə öyüñürəm. Onlara bir məsləhətim var - çətinlikdən qorxmasınlar. Qələm işləyə-isləyə, söz deyilə-deyilə cilalanır. Qələmlərini itləsinler. Am-

ma dilimizin incəliyini, zənginliyini qorumağı unutmasınlar. Bu gün gəncəl-yaradıcı insanlar üçün bütün sahələrdə gözəl iş şəraitü yaradılıb. Naxçıvan Muxtar Respublika Ali Məclis Sədrinin diqqət və qayğısı ilə Tele-radiyonun maddi-texniki bazası möhkəmləndirilib, yeni avadanlıqlar quraşdırılıb. İstedadlı gənclər dövlət idarəetmə orqanlarında rəhbər vəzifələrə irəli çəkilirlər. Bir sözə, jurnalistlər üçün gözel şərait yaradılıb.

Aydın müəllimin ömür marafonunu zirvəsi əlçim-əlçim buludlarla örtülü olan dağa bənzətmək olar. Dağlar kimi əzəmətli, yüksərlidir.

Bax, beləcə, bu yazı ilə ömrünü çətin və şərəfli bir peşəye - yaşıdiği, fəaliyyət göstərdiyi zamanın salnaməcisinə həsr edən Aydin müəllimi təriyəyanların yadına salmaq, tanımlayanlara tanıtmak istədim. Salnaməci kəlməsini bilərkən işlətdim. Çünkü

hər dövrün salnaməsi onun mətbu nümunələrində əksini tapır. Onu yaradanlar isə qələm sahibləridir.

Azərbaycan, o cümlədən Naxçıvan mətbuatın inkişafına özüne-məxsus töhfə verən, xidmət göstərən qocaman jurnalist indi ömrünün müdriklik çağını yaşayır. Sevdiyi peşəsindən ayrılsa belə, ürəyi bizlərə olan həmkarımıza can sağlığı, mənəli günlərlə müşayiət olunan uzun ömür, ailə xoşbəxtliyi arzulayıram.

ADİLƏ SƏFƏROVA
Naxçıvan Televiziyanının
baş redaktoru

**AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ
PREZİDENTİ YANINDA KÜTLƏVİ
INFORMASIYA VASİTƏLƏRİNİN İNKİŞAFINA
DÖVLƏT DƏSTƏYİ FONDUNUN
MALİYYƏ YARDIMI İLƏ**

